

[Christmas Møller.]

System og forbeholder os eventuelt at stille Ændringsforslag i den Henseende; men indlade os i Forhandling om at rette et Komma her eller at faa et Punktum ændret paa den ene eller anden Maade, gør vi ikke, og det tror jeg ogsaa, den højtærede Regering vil kunne forstaa er det eneste rimelige og rigtige Standpunkt. Rigsdagens Valutaudvalg med dets Mangel paa Indflydelse og Mangel paa Betydning maa udgaa af Lovforslaget. Det maa være klart, hvor Magten er, og hvor Ansvar er, hvis dette Lovforslag skal vedtages, og den høje Regering kan ikke, saaledes som den selv har lagt sine Ting til Rette, sige andet, end at dette mit Partis Standpunkt er rigtigt og rimeligt.

Denne Lovgivning indeholder naturligvis ogsaa, som jeg sagde, et stort politisk Spørgsmaal. Nu kan man se, hvor svært det er selv inden for et Regeringsparti, som har sejret, at klare sig de politiske Begreber. Jeg saa i „Politiken“ for i Dag — jeg beder om Tilladelse til at fremkomme med nogle fantastisk smaa Citater — paa Side 9 følgende Overskrift: „Valgets Konsekvens — Hensynsfuldt Samarbejde mellem Partierne og Erhvervene. Udenrigsminister Dr. Munch om Samarbejdet mellem Flertallet og Oppositionen“ og paa Side 3: „Finanslovdebatten — Tre Gange har Vælgerne sagt: „Demokratisk Politik““ og saa i en mindre Overskrift: „Kan det nu ikke være nok?“ Det er den radikale Ordfører, der siger: „Kan det nu ikke være nok?“ Han har næsten faaet Statsministerens Mæle paa. Men paa Side 9 siger den elegante Udenrigsminister, at Valget siger: Samarbejde.

Nej, var der noget, Valget ikke sagde, saa var det Samarbejde med Hensyn til Valutaloven, saaledes at der kan forhandles om en Enkelthed hist og her. Nej, Valgspørgsmaalet var i Sandhed Valutaloven, og derfor siger jeg, naar jeg vender mig til den politiske Side af Sagen, at jeg kan vel uden at være ubeskeden sige, at ingen er i Tvivl om, hvorledes mit politiske Synspunkt er angaaende Valg, dets Afholdelse og den videre Gang af et vigtigt Valgspørgsmaal, men i Dag er det rimeligt for mig, saa meget mere, som Sagen skal gaa sin videre Gang, at sige, at vel er der tre logiske Veje at gaa: at forhandle, at lade Sagen passere og at sige nej. Men den første Vej mener jeg altsaa for mit Vedkommende er spærret ved den afgrundsdybe Forskel, der er mellem dette Socialiseringsforslag og vort Syn paa, hvilke Veje man skal gaa, og vi for vort Vedkommende

siger derfor her i Folketinget til Regeringen, at vi har et enkelt Ændringsforslag at stille, som Regeringen naturligvis vil lade gaa igennem her i Tinget, nemlig det om Rigsdagens Valutaudvalg, og vi har nogle Spørgsmaal, som maa klares, og Erhvervene har Krav paa Oplysninger, og derfor skal der naturligvis Udvalgsbehandling til, men Forhandling i almindelig politisk Forstand angaaende dette Spørgsmaal mener jeg ikke kan finde Sted.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet. Det ærede Medlem har anmodet om noget længere Taletid, det ærede Medlem vil faa 40 Minutter.

Rager: I Anledning af nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nys forlod Talerstolen, gjorde med Hensyn til en formentlig og konstrueret Modsætning mellem Udtalelser fremsat i Gaar af den højtærede Udenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Steen og citeret fantastisk kort, som det ærede Medlem sagde, vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at det jo kun var det, at det ærede Medlem gjorde Citaterne saa fantastisk korte, der overhovedet gjorde det muligt at konstruere en Modsætning. I det Øjeblik det ærede Medlem havde søgt lidt dybere, havde han set, hvad han i øvrigt udmærket godt ved, at der ingen Modsætning var, og at det ærede Medlem Hr. Steens Tale i Gaar var bygget over ganske de samme Synspunkter, som den højtærede Udenrigsministers Tale i Aftes. Men man kan altsaa ved at gøre sine Citater for korte, formentlig for at takkes Formanden, ogsaa komme til at være en lille Smule i Strid med den fuldt loyale Citering. Efter at have gjort dette lille Spørgsmaal op og formentlig dermed have afsluttet det endeligt vil jeg gerne gaa over til det Punkt, som egentlig staar paa Dagsordenen i Øjeblikket, Spørgsmaalet om Forlængelse af Valutacentralen.

Det er i og for sig med Beklagelse, jeg maa erkende Nødvendigheden af denne Lovs Forlængelse. Det er ikke ønskeligt at fortsætte med en Binding af Erhvervslevet; Ønskeligheden af Gennemførelse af fri Handel og Frihandel — det er to forskellige Ting — som eneste Midler til virkelig Udnyttelse af Produktionsmuligheder og Vareombytningsmuligheder er jeg stadig klar over, men det kan ikke nytte noget, at man vil føre fri Handel med en Verden, der er lukket. For den frie Handel kræver, at der er fri Adgang for Varerne til andre